

A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, mivel a 2007. január 3-án kifizetett 25 év szolgálati idő után járó jubileumi jutalmat a szolgálati nyugdíj megállapítása során nem vették figyelembe.

A másodfokú társadalombiztosítási szervként eljáró igazságügyi és rendészeti miniszter 2008. április 11-én kelt IRM/AKHFO/1137-2/2008. számú határozatával az első fokú határozatot helyben hagyta a Hszt. 183. § (1) bekezdésére hivatkozva. Kifejtette, hogy a szolgálati nyugdíj megállapításánál csak a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 napban elért illetményjellegű juttatásokat lehet figyelembe venni. Mivel a felperes a jubileumi jutalomra már 2006. október 19-én megszerezte a jogosultságot, a 2007. január 3-án kifizetett összeget a nyugdíj alapjául szolgáló átlagszámításnál nem lehetett figyelembe venni.

A felperes a másodfokú társadalombiztosítási határozattal szemben keresetet nyújtott be a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, melyben kérte, hogy a bíróság az alperesi határozatokat hatályon kívül helyezve kötelezze az alperest arra, hogy újabb határozata meghozatala során vegye figyelembe a 2007. évben kifizetett 25 éves jubileumi jutalom mértékét is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy jogszerű társadalombiztosítási határozatot hozott. Álláspontja szerint nem a kifizetés időpontja határozza meg a nyugdíjszámítás rendjét. A jubileumi jutalomra a felperes már 2006. október 19-én jogosultságot szerzett. Erről az alperes 2007. május 7-én kiállított egy „Határozat szolgálati nyugdíj rögzítéséről” elnevezésű iratot, melyet a felperes nem kifogásolt a jogorvoslati felhívás ellenére.

Előadta továbbá, hogy amennyiben a kifizetés időpontját kellene figyelembe venni, az a jogviták tömegét eredményezné, mivel a kifizetések gyakran csak utólagosak, jelentős késedelemmel történnek meg. Utólag történő esetleges halmozott kifizetés aránytalan nyugellátási összeg megállapításához vezetne és nem tükrözné a járulékfizetés mértékét.

A felperes keresete nem megalapozott.

A peres felek egységesen fejtették ki azon álláspontjukat az ügyben, miszerint a jubileumi jutalom összegét a szolgálati nyugdíj összegének meghatározásánál figyelembe kell venni, a vita közöttük abban volt, hogy a jubileumi jutalom a jogosultság megszerzésének napján, vagy a kifizetés időpontjában minősül a szolgálati viszony keretében „elért” illetményjellegű juttatásnak. A felperes álláspontja szerint a kifizetéskor, az alperes álláspontja szerint pedig a jogosultság megszerzésekor minősül elértnek a jubileumi jutalom, mint minden egyéb illetmény és illetményjellegű juttatás. Egységes volt a felek álláspontja a vonatkozásban is, hogy a jubileumi jutalmat a „jutalom” kategóriába sorolták és illetményjellegű juttatásnak tekintették.

A bíróság a felek álláspontjával ellentétesen arra a következtetésre jutott, hogy a jubileumi jutalom nem minősül olyan illetményjellegű (bérjellegű) jövedelemnek, amelyet a szolgálati nyugdíj összegének megállapítása során figyelembe kell venni.

A Fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) IX. fejezete az illetményekről, míg X. fejezete a juttatásokról, költségtérítésekről és kedvezményekről, valamint támogatásokról rendelkezik. A juttatások kategóriába tartozik a törvény rendelkezése szerint a 13. havi illetményként megnevezett különjuttatás és a jubileumi jutalom. A XI. fejezetben szereplő 118. § (1) bekezdése rendelkezik az állomány tagja által az adott szolgálati feladat kiemelkedő teljesítéséért, illetve szolgálati feladatok hosszabb időn át történő eredményes elvégzéséért nyújtható pénz-, vagy tárgyjutalomról.

A Hszt. tehát külön nevesíti az objektív jellegű szabályozáson alapuló, a szolgálatban eltöltött időre tekintettel járó jubileumi jutalmat és a munkáltató által adható, szubjektív alapú mérlegelési jogkörben adható jutalmat, amelyekben a hivatásos állomány tagja kiemelkedő, vagy eredményes feladatteljesítéséért részesíthető. A kétféle juttatás között a jogalkotó megnevezésében és elkülönült szabályozásában is kifejezésre juttatta eltérő voltát. Egyik sem része a Hszt. 99. §-ában meghatározott illetménynek, de a kiemelkedő feladatteljesítésre tekintettel adott jutalmat olyan juttatásnak tekinti a jogalkotó, amelyet az átlagkereset részeként nevesít (108. § (1) bekezdés), szemben a jubileumi jutalommal, amely nem része az átlagkeresetnek.

A munkavégzésen alapuló jutalom szintén „illetményjellegű juttatás”, amely után egészségbiztosítási és munkavállalói járulékot kell fizetnie a hivatásos állomány tagjának, ellentétben a jubileumi jutalommal, amely nem illetményjellegű kifizetés és amely után egyik járulékot sem kell megfizetni.

A bíróság álláspontja szerint a jubileumi jutalom a törvényi szabályozását és rendeltetését illetően a végkielégítéssel mutat hasonlóságot. Mindkettő kifejezetten arra tekintettel jár, hogy a szolgálati viszony meghatározott ideig fennáll, nem kapcsolódik a munkavállaló munkavégzéséhez és nem része az átlagkeresetnek és a nyugdíjszámításnak sem.

A Hszt. 183. § (1) bekezdése, illetve a 28/2006. (XI.9.) IRM-ÖTM együttes rendelet 5. §-a rögzíti a szolgálati nyugdíj összegének megállapítására vonatkozó szabályokat.

A Hszt. 183. § (2) bekezdése szerint az általános társadalombiztosítási rendelkezésekhez képest speciális szabályozásból következően a szolgálati nyugdíj összegének meghatározása szempontjából azok a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelmek vehetők figyelembe illetményként (bérként) és illetményjellegű (bérjellegű) juttatásként, amelyekből a munkavállalóknak a nyugdíjjárulék mellett egészségbiztosítási járulékot és munkavállalói járulékot kell fizetni.

A Hszt. 183. §-a alkalmazása szempontjából a szolgálati nyugdíj számításánál az illetmény és a (4) bekezdésben felsorolt illetményjellegű juttatások vehetők figyelembe.

Amennyiben az átlagszámítás alapjául szolgáló irányadó időszakban az állomány tagja pénzjutalmat kap, mert az átlagtól eltérő jó munkát végzett, ezt az illetményen felül honorálja a munkáltató diszkrecionális jogkörében, így a jutalom az illetményhez tartozó keresetnek minősül, amely ezáltal illetményjellegűt kap. Minden egyéb esetben jövedelem, de nem kereset az a pénzösszeg, amely csak a szolgálati viszony fennállásának elismerésére szolgál, de nem a tényleges munkavégzéshez,

hanem a szolgálati viszony időtartamához kapcsolódik. Ezek a jubileumi jutalom, a végkielégítés, valamint a szolgálati idő pótlék.

A jubileumi jutalom nem minősül illetményjellegű jövedelemnek, de abból nem is lehetne átlagot számolni, ugyanis nem az átlagkereset-számítás alapjául szolgáló időszakhoz, hanem egy jóval hosszabb időszakhoz tartozó kifizetésnek minősül. Erre figyelemmel a jubileumi jutalom összege legfeljebb a teljes jogosultsági időszakra (25, 30, 35, 40 év) lenne átlagolható $1/25$ -öd, $1/30$ -ad, $1/35$ -öd és $1/40$ -ed rész számításával.

A Hszt. 183. § mind a Tny. társadalombiztosítási szabályaihoz, mind a Hszt. 108. §-ának az átlagkereset számítására vonatkozó szabályaihoz képest speciális rendelkezéseket tartalmaz a nyugdíj összegének megállapításához.

A peres felek részéről a jogvitában eldöntendő kérdés az volt, hogy a Hszt. 183. § (1) bekezdése rendelkezése szerint mely időpontban tekinthető a kérdéses jubileumi jutalom a szolgálati viszony keretében „elért” illetményjellegű juttatásnak.

A Hszt. 110. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban eltöltött idő elérésének napján esedékes.

A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III.19.) BM rendelet 15. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a jubileumi jutalmat a Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése szerint az esedékesség napján, azaz azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelelő, ha ez a lejárt hónapban hiányzik, a hónap utolsó napján.

A Hszt. és a BM rendelet jogszabályi szövegének összevetéséből következik, hogy a jogosultság megszerzésének napján elértnek tekintendő az illetmény, vagy az illetményjellegű juttatás. Más kérdés, hogy a jogszabály alapján az arra jogosult részére ténylegesen megtörténik-e a kifizetés. Amennyiben ez a kifizetés késedelmesen történik meg, ennek következménye, hogy a munkáltatónak késedelmi kamatot kell fizetnie. A jogosultság elérése objektív tény, ezzel szemben a kifizetés a munkáltató intézkedésétől függő szubjektív körülmény. Előállhat olyan helyzet is, hogy a szolgálati nyugdíjra vonatkozó határozat meghozataláig a munkáltató valamilyen okból nem fizeti ki az érintettet megillető illetményt, azonban a nyugdíj összegének megállapítása szempontjából mégis figyelembe kell venni. Az alperes is ezt a következetes gyakorlatot folytatja.

Mindezekre figyelemmel a bíróság azt állapította meg, hogy a jubileumi jutalmat a nyugdíj megállapításánál nem kell figyelembe venni, amennyiben azonban illetményjellegű juttatásként veszik figyelembe, úgy a jogosultság elérésének időpontja bír jelentőséggel a megállapításnál. Erre tekintettel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A pernyertes alperes perköltség megállapítását nem kérte, ezért a bíróság e kérdésben a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján nem döntött.

10.M.2551/2008/3.

5

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. §-a zárja ki.

Budapest, 2008. október 31.

dr. Tánczos Rita s.k.
eljáró bíró

A kiadmány hitelével:
Dobrádiné H. Anita
kiadó

